



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 376/2013-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. júna 2013, predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F. P., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľ'a a advokáta JUDr. B. F., vedené pod sp. zn. Rvp 14141/2012, sp. zn. Rvp 14142/2012, sp. zn. Rvp 14144/2012 a sp. zn. Rvp 14145/2012, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Er 2318/2008 a uznesením z 20. apríla 2012, sp. zn. 4 Er 3113/2008 a uznesením zo 14. júna 2012, sp. zn. 3 Er 380/2008 a uznesením z 12. decembra 2011 a sp. zn. 5 Er 133/2009 a uznesením z 5. marca 2012, ako aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaniach vedených pod sp. zn. 4 CoE 165/2012, sp. zn. 4 CoE 48/2012, sp. zn. 19 CoE 95/2012 a uzneseniami zo 7. augusta 2012 a sp. zn. 17 CoE 179/2012 a uznesením z 5. septembra 2012, a takto

## **r o z h o d o l :**

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 14141/2012, sp. zn. Rvp 14142/2012, sp. zn. Rvp 14144/2012 a sp. zn. Rvp 14145/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 14141/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a ako neprípustné.

## **O d ô v o d n e n i e :**

### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 28. novembra 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“), ktorými namieta porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Er 2318/2008 a uznesením z 20. apríla 2012, sp. zn. 4 Er 3113/2008 a uznesením zo 14. júna 2012, sp. zn. 3 Er 380/2008 a uznesením z 12. decembra 2011 a sp. zn. 5 Er 133/2009 a uznesením z 5. marca 2012 (ďalej aj „napadnuté uznesenia okresného súdu“), ako aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu postupom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 4 CoE 165/2012, sp. zn. 4 CoE 48/2012, sp. zn. 19 CoE 95/2012 a uzneseniami zo 7. augusta 2012 a sp. zn. 17 CoE 179/2012 a uznesením z 5. septembra 2012 (ďalej aj „napadnuté uznesenia krajského súdu“).

Sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá *inter alia* poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. V rámci zmluvných vzťahov založených zmluvami o úvere pristúpila po dohode s dlžníkmi k uzatvoreniu rozhodcovskej doložky alebo rozhodcovskej zmluvy, ktorá založila právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., Bratislava (ďalej len „Stály rozhodcovský súd“), rozhodovať o právnom postavení zmluvných strán pri vzniku sporu. Vzhľadom na omeškanie dlžníkov a návrhy sťažovateľky, aby Stály rozhodcovský súd autoritatívne deklaroval jej právo na úhradu peňažných pohľadávok a uložil dlžníkom povinnosť platiť, bola dlžníkom na základe rozsudkov Stáleho rozhodcovského súdu uložená povinnosť zaplatiť sťažovateľke pohľadávky spoločne s príslušenstvom.

Z dôvodu nespĺnenia povinností zo strany dlžníkov bola sťažovateľka nútená domáhať sa splatenia pohľadávok aj s príslušenstvom prostredníctvom exekúcií na podklade exekučných titulov (rozhodcovských zmlúv, pozn.). Okresný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcií, avšak v priebehu ich vykonávania následne *ex offio* exekúcie napadnutými uzneseniami vyhlásil za neprípustné a zastavil ich; na základe odvolaní sťažovateľky boli napadnuté uznesenia okresného súdu potvrdené napadnutými uzneseniami krajského súdu.

Sťažovateľka v sťažnostiach formuluje výhrady proti právnym záverom vyplývajúcim z napadnutých uznesení okresného súdu a krajského súdu, ktoré považuje za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov vzťahujúcich sa na predmetné právne veci, a zároveň podáva vlastnú interpretáciu príslušných právnych predpisov aplikovateľných na právne veci, ktoré tvorili právny základ napadnutých konaní. Za relevantné pochybenie v postupe okresného súdu a krajského súdu sťažovateľka považuje predovšetkým skutočnosť, že o zastavení uvedených exekučných konaní bolo rozhodnuté bez toho, aby boli predtým prerušené konania, resp. rozhodnuté o návrhoch sťažovateľky na prerušenie konaní podľa § 109 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) z dôvodu nutnosti podania žiadosti Súdnemu dvoru Európskej únie o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Sťažovateľka tiež tvrdí, že v jej veciach

konajúce súdy nesprávne aplikovali ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Vo vzťahu k namietanému postupu krajského súdu v napadnutých konaniach sťažovateľka osobitne zdôrazňuje, že k namietanému porušeniu jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru malo dôjsť tým, že krajský súd nenariadil pojednávanie, *„aj keď k tomu bol podľa zákona povinný... a... neprihliadol k odvolacím dôvodom, ktoré uviedol sťažovateľ vo svojom odvolaní... prakticky prevzal závery a nadväznú argumentáciu súdu prvého stupňa, pričom však z obsahu tohto uznesenia nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by poukazovali na to, že došlo týmto súdom k reálnemu preskúmaniu rozhodujúcich otázok... svoj postoj však odvolací súd žiadnym legitímnym spôsobom neodôvodnil“*.

Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v sťažnostiach navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezom, v ktorom vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach a napadnutými uzneseniami, ako aj porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu postupom krajského súdu v napadnutých konaniach a jeho napadnutými uzneseniami, napadnuté uznesenia okresného súdu a krajského súdu zruší a veci vráti na ďalšie konanie a zároveň jej prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

Súčasťou sťažností je aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení krajského súdu v súlade s § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

## II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

### II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa už začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 14141/2012, sp. zn. Rvp 14142/2012, sp. zn. Rvp 14144/2012 a sp. zn. Rvp 14145/2012 a z ich obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť a taktiež

prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky, okresného súdu a krajského súdu, proti ktorým tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, aplikujúc označené právne normy, tak, že predmetné sťažnosti spojil na spoločné konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia).

## **II.2 K postupu okresného súdu a krajského súdu v napadnutých konaniach a k ich uzneseniam**

Ústavný súd v súvislosti s prípravou na predbežné prerokovanie sťažností zistil, že 27. novembra 2012, resp. 28. novembra 2012, boli ústavnému súdu doručené sťažnosti sťažovateľky vedené pod sp. zn. Rvp 14091/2012, sp. zn. Rvp 14092/2012, sp. zn. Rvp 14139/2012 a sp. zn. Rvp 14140/2012, ktorými žiada o vydanie rozhodnutí, ktorými by rovnako ako v týchto prerokúvaných prípadoch ústavný súd vyslovil porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Er 2318/2008, sp. zn. 4 Er 3113/2008, sp. zn. 3 Er 380/2008 a sp. zn. 5 Er 133/2009, ako aj postupom krajského súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 4 CoE 165/2012, sp. zn. 4 CoE 48/2012, sp. zn. 19 CoE 95/2012 a uzneseniami zo 7. augusta 2012 a sp. zn. 17 CoE 179/2012 a uznesením z 5. septembra 2012, zrušil tieto uznesenia krajského súdu, ktorými boli potvrdené uznesenia okresného súdu o vyhlásení exekúcií za neprípustné a zastavení exekúcií vedených v prospech sťažovateľky, a sťažovateľke priznal primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Porovnaním sťažností vedených pod spisovými značkami: Rvp 14091/2012, Rvp 14092/2012, Rvp 14139/2012, Rvp 14140/2012, Rvp 14141/2012, Rvp 14142/2012, Rvp 14144/2012, Rvp 14145/2012 ústavný súd zistil, že nimi sťažovateľka namieta postupy okresného súdu a krajského súdu v totožných súdnych (exekučných) konaniach (sp. zn. 2 Er 2318/2008, sp. zn. 4 Er 3113/2008, sp. zn. 3 Er 380/2008 a sp. zn. 5 Er 133/2009) a žiada v nich vysloviť porušenie tých istých práv, priznať primerané finančné

zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania. V sťažnostiach podaných 28. novembra 2012 vedených pod sp. zn. Rvp 14141/2012, sp. zn. Rvp 14042/2012, sp. zn. Rvp 14144/2012 a sp. zn. Rvp 14145/2012 navyše sťažovateľka žiada vysloviť porušenie aj ďalších práv vyplývajúcich z ústavy, resp. z dohovoru a zrušiť aj rozhodnutia okresného súdu.

Z uvedeného teda nespochybniteľne vyplýva, že v čase doručenia sťažností, ktoré sú predmetom prerokovania ústavného súdu (sp. zn. Rvp 14141/2012, sp. zn. Rvp 14042/2012, sp. zn. Rvp 14144/2012 a sp. zn. Rvp 14145/2012), keď podľa § 18 ods. 2 zákona o ústavnom súde konanie začína, t. j. 28. novembra 2012, ústavný súd už v tých istých veciach viedol pod sp. zn. Rvp 14091/2012, sp. zn. Rvp 14092/2012, sp. zn. Rvp 14139/2012 a sp. zn. Rvp 14140/2012 konania začaté 27., resp. 28. novembra 2012. Uvedené zistenie odôvodňuje odmietnutie sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 14141/2012, sp. zn. Rvp 14042/2012, sp. zn. Rvp 14144/2012 a sp. zn. Rvp 14145/2012 ako neprípustných podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže tým došlo k naplneniu dôvodu neprípustnosti ustanoveného v § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 14141/2012, sp. zn. Rvp 14042/2012, sp. zn. Rvp 14144/2012 a sp. zn. Rvp 14145/2012 doručené ústavnému súdu 28. novembra 2012 obsahujú rozsiahlejšiu argumentáciu, ako aj formuláciu petitu, než sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 14091/2012, sp. zn. Rvp 14092/2012, sp. zn. Rvp 14139/2012 a sp. zn. Rvp 14140/2012 doručené ústavnému súdu 27. novembra 2012, resp. 28. novembra 2012, pretože o prípadnom porušení základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru by bolo možné uvažovať zásadne len vtedy, ak by ústavný súd vyslovil, že zo strany všeobecného súdu primárne došlo k porušeniu niektorého zo základných práv, resp. ústavnoprocených princípov vyjadrených v čl. 46 až čl. 50 ústavy, resp. v spojení s ich porušením.

Vzhľadom na tieto zistenia ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustné.

Vzhľadom na celkové odmietnutie sťažností podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd sa bližšie nezaoberal argumentáciu v nich obsiahnutou.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júna 2013